

Reaktie 2 op het artikel "Agressieve Boornvalken".

Enige tijd geleden werd door de heren B. Hoogesteger en P. van Spanje in "de Fitis" no. 4 van jaarg. 7 melding gemaakt van aanvallen door verschillende soorten vogels.

Van de nieuwensoorten en de sterns is algemeen bekend, dat zij imponeer- vluchten houden en schijnaanvallen uitvoeren.

Enige interessante voorvallen op dit gebied wil ik u niet onthouden.

Tijdens een van mijn omzwervingen in de Amsterdamse Waterleidingduinen, filnde ik een jonge Vlaanse Gaai, die op een open plekje in de zon zat.

Ik kon het dier naderen tot op twee meter, voordat het onrustig begon te worden. Kennelijk waren de ouders dicht in de buurt, want vrijwel onmidd- delijk hoorde ik een hels kabaal. Een van de ouders begon hevig scheldend takjes van een vliegden en naalden uit te rukken en deze in het rond te strooien, kennelijk in staat van opwinding, te vergelijken met het over ons hoofd krabbelen als we niet weten wat ons te doen staat.

Nadat dit enige tijd geduurd had kreeg ik schijnaanvallen te verduren, waarbij het dennenaaldgevecht verwoed werd voortgezet. Nadat ik de kleine gaai met rust liet (ik keek alleen maar naar hen!) werden de ouders weer redelijk en hielden op.

Tijdens mijn recente vakantie in Oostenrijk, vertelde een Oostenrijkse kennis mij het volgende verhaal:

Een van de gasten stuitte plotseling op een wit donzig geval, hetgeen een jonge Oehoe bleek te zijn. In de overtuiging dat het ding uit het nest gevallen was, werd de omgeving uitgekand en inderdaad werd het nest

gevonden. Plotseling kwam van onverwachte zijde een enorme vogel onhoorbaar aangesuisd. Van de man, die het klepperende jong in zijn handen had, werd door de oude Oehoe de pet van het hoofd geslagen. Asljeblieft! Een tweede duik leverde een fikse snavelhouw op. De goede man wist niet hoe gauw hij het jong moest loslaten, en liet de reuzevogels voor wat ze waren. De houw had tot resultaat, dat er een hoofdwond was ontstaan die met krammen in het ziekenhuis moest worden gehecht!

Tijdens mijn diensttijd in Duitsland, was ik gelegerd tenidden van orvangrijke bossen en akkervelden in Lippe, oostelijk van de stad Detmold, (de stad waar prinses Armgard ten grave werd gedragen). De omgeving is fraai en heuvelachtig en de stadjes en dorpjes doen denken aan de middeleeuwen. Het eerste jaar van mijn verblijfsperiode was zó muizenrijk (waarschijnlijk door het prachtige weer) dat het niet overdreven was te stellen dat je ze 's nachts overal, maar dan ook overal, hoorde ritselen. Ook overdag zag je, waar je ook liep, grijze flitsen, buiten tussen de rozen, binnen in de gangen, overal. In de graanvelden was het een wirwar van gangen en je hoefde maar even stil te staan, of je zag de muizen bij tientallen "wisselen".

Zoals bekend, worden er in muizenrijke jaren naar uilen en andere roofvogels grootgebracht, dan in magere jaren, Nu dat heb ik zelf kunnen vaststellen. Ik heb in mijn hele leven minder uilen gezien dan op één zoneravondwandeling in die tijd. Wel waren er maar twee soorten: Bos- en Ransuilen. Ik installeerde mij op een hoogzit en wachtte af. Binnen korte tijd cirkelden er een viertal uilen van diverse pluimage om de hoogzit. Ik bestudeerde hun duikvluchten op de piepende alom aanwezige knagers beneden mij en genoot van de rust. Tussen mijn tanden probeerde ik een soort muizentaal te fabriceren, hetgeen niet erg lukte. Het effect was des te verrassender. In no time was ik onringd door uilen die naar hartelust om mij doken. Ze kwamen zo dichtbij, dat ik ze had kunnen pakken. Ik was fortuinlijker dan de Oehoe-man en kon ongeschonden de hoogzit afdalen.....

J. Rademakers
Singel 1
HILLEGOM.